

[A. M. Hansen.]

Jul, Loven udløber jo til 1. Januar, og derfor var der ikke Tid til at høre baade til den ene og til den anden Side. Men rent saglig set kan jeg heller ikke se, at der er nogen som helst Rimelighed i at spørge disse Ledere om deres Indtryk af de frivillige Korps's Uniformering.

Men jeg kan forstaa, at det gør overordentlig stærkt Indtryk paa Det konservative Folkeparti, dette, at man ikke maa møde i Uniform, det er jo ligefrem paa Grænsen af en helt rystende Skildring, der gives af den bestaaende Tilstand i de Konservatives Betænkning. Lovforslaget „opretholder“ — staar der — „den Tilstand, at det er forbudt at vise sig paa Universitetet og paa Polyteknisk Læreanstalt i Akademisk Skyttekorps's Uniform, skønt disse Læreanstalters Ledere igennem den hengaaede Aarrække Gang paa Gang, Mand efter Mand, uden Hensyn til politisk Livsanskuelse har givet Udtryk for deres Respekt for dette Korps's uegennyttige ideelle Arbejde“.

Ja, hvor skønt er det ikke at læse om, og hvor betegnende er det ikke, at det skulde være saa rystende, den Uret, der bliver begaaet over for disse Mennesker, at de skal lægge Uniformen, inden de gaar til deres Studier og til deres Arbejde! Jeg synes, at dette Krav om, at de frivillige Korps maa have Lov til at gaa i Uniform til enhver Tid, nærmer sig stærkt det barnlige.

Jeg anbefaler, at man stemmer for Lovforslaget, saaledes som det nu er formet af Flertallet.

Axel Dam: Alle, ogsaa Det konservative Folkeparti, er jo enige om, at Lovforslaget nu fremtræder i en stærkt forbedret Skikkelse. Det har hele Tiden været Retsforbundets Opfattelse, at Uniformsforbud kun maatte rettes mod politiske Bander og ikke imod andre Ungdomsforeninger. Jeg tror ogsaa, man med Glæde kan se paa, at det Agitationsmoment, som Det konservative Parti hidtil har haft i Oppositionen imod denne Lov, nu har faaet den Skæbne, som man populært kalder, at Gassen er gaaet af Ballonen.

Det er jo et Spørgsmaal for sig, hvorvidt vi overhovedet skal have frivillige bevæbnede Korps, men saa længe vi har dem og de staar under Forsvarsministerens Kontrol, synes jeg, at de skal behandles loyalt, og den Bestemmelse, at man absolut skal hjem og skifte Klæder, inden man kan besøge en Tante, som bor i Nærheden, eller inden man gaar paa Universitetet eller lignende, synes

jeg kan opfattes som et Chikaneri imod disse Foreninger. Jeg vil derfor anbefale at stemme for det ene af de Konservatives Ændringsforslag, nemlig det til § 1, medens jeg maa anbefale, at man stemmer imod det andet. De juridiske Vanskeligheder ved Gennemførelse af det skal jeg ikke komme ind paa, men jeg finder det fuldstændig rimeligt, at Bestyrelsen i en Forening maa være medansvarlig for, hvad Medlemmerne foretager sig med dens Billigelse. Med disse Ord skal jeg for vort Vedkommende tilsige Forslaget vor Tilslutning.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem brugte i sin Tale Udtrykket „Bander“ om Samlinger af politisk interesserede Mennesker. Dette Udtryk maa jeg paatale.

Munch-Petersen: Vort Parti er stadig Modstander af det foreliggende Lovforslag. Det er sørgeligt, at man vedtager i Rigsdagen Forlængelse af en hel Række Kriselove, som man først gennemfører under Paa-skud af, at det skal være ekstraordinære Foranstaltninger, men derefter forlænger man dem Gang paa Gang, saaledes at de faktisk gøres til permanente Foranstaltninger. Saaledes er det gaaet med alle de forskellige Kriselove undtagen med Loven om ekstraordinær Understøttelse til arbejdsløse. Alle andre Love har man foreslaaet forlænget, inden Fristen udløb. Og det er ogsaa lykkedes at gennemføre Forlængelsen af dem alle, lige Smørordningen fraregnet; men denne Lov strandede kun, fordi man ikke kunde blive enig om, hvad *Form* denne reaktionære Lov skulde have, man var enig om, at den i alle Tilfælde skulde forlænges. I Dag forlænger man et Antal Love, man har tidligere forlænget Valutaloven og Kødloven og vil forlænge Told- og Afgiftslove o. s. v., o. s. v. Kun med Hensyn til en Lov kom man ikke inden Fristens Udløb med Forslag om Forlængelse, nemlig med Hensyn til Loven om ekstraordinær Krisehjælp til arbejdsløse. Den udløb den 30. April, og først i Oktober Maaned kom man med et Lovforslag om Forlængelse, som var en Forringelse i Forhold til den tidligere gældende Lov; og dette Lovforslag er ikke gennemført og vil vel heller ikke blive det.

Paa det Omraade, vi her behandler, kommer man, ligesom paa andre Omraader, hvor det drejer sig om ekstraordinære reaktionære Kriseforanstaltninger, som altsaa er ved at blive ordinære, med Forslag om Forlængelse. Hvad angaar det stillede Ændringsforslag og de Ændringer, man har